

РЕШЕНИЕ

№ 388

гр. Пловдив, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Елена Д. Герцова

при участието на секретаря Славка Н. Иванова
като разгледа докладваното от Елена Д. Герцова Административно
наказателно дело № 20225330206985 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 676137-F667567/15.11.2022 г.
на Директор на дирекция "Обслужване" в ТД на НАП – гр. Пловдив, с което
на основание чл. 179, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност
/ЗДДС/ на „ЗАЛОЖНА КЪЩА ММ 1 ФИНАНС“ ЕООД, ЕИК:206706231, със
седалище и адрес на управление: **, представлявано от Е.Н.М. е наложена
"Имуществена санкция" в размер на 500 /петстотин/ лв. за извършено
административно нарушение по чл. 125, ал. 5 във вр. с ал. 3 от ЗДДС.

В жалбата, дружеството жалбоподател „ЗАЛОЖНА КЪЩА ММ 1
ФИНАНС“ ЕООД моли да не бъде глобено. Представителят му сочи, че
боледувал от диабет и ковид и фирмата не извършвала никаква дейност през
това време. Жалбоподателят редовно призован, в съдебно заседание не
изпраща представител.

Въззиваемата страна – ТД на НАП, редовно призована, изпраща
представител гл.юрисконсулт С., който моли наказателното постановление да
бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, излагайки доводи в тази
насока. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като прецени материалите по делото и законосъобразността на
обжалвания административен акт, с оглед произнасяне по същество, намира и
приема за установено следното:

ЖАЛБАТА Е ОСНОВАТЕЛНА.

Атакуваното Наказателно постановление е издадено против „ЗАЛОЖНА
КЪЩА ММ 1 ФИНАНС“ ЕООД, ЕИК:206706231, представлявано от Е.Н.М.

за това, че при извършена служебна проверка на 15.06.2022 г. в ТД на НАП Пловдив е установено, че търговецът като регистрирано по ЗДДС лице, не е спазил законоустановения срок за подаване на отчетни регистри по смисъла на чл. 124 от ЗДДС в ТД на НАП-Пловдив за данъчен период 01.05.2022 г. 31.05.2022 г. до 14.06.2022 г. включително.

Отчетните регистри по смисъла на чл. 124 от ЗДДС са били подадени на 21.06.2022г. с вх. №16005096067/21.06.2022 г. на ТД на НАП.

С това е бил приет за нарушен съставът на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, във връзка с чл. 125, ал. 3 от ЗДДС.

Наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН № F667567/13.07.2022 г., съставен от М. Н. Ч. – инспектор по приходите в ТД на НАП – Пловдив, като отразената в същото фактическа обстановка пресъздава по идентичен начин тази описана в АУАН.

На базата на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, съдът е на становище, че правилно, както съставителят на акта, така и наказващият орган, са квалифицирали поведението на дружеството жалбоподател като нарушение на посочената разпоредба на чл. 125, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗДДС.

Прочее, обстоятелствата, при които е осъществен съставът на изследваното нарушение не се оспорват от никоя от страните по делото, а съдът ги намира за безспорно установени от събрания доказателствен материал, преценяван самостоятелно и в съвкупност, като цени както свидетелските показания на актосъставителя Ч., така и приложените по делото писмени доказателства, тъй като всички те са обективни, правдиви, непротиворечиви и взаимноподкрепящи се.

С посочената за нарушена разпоредба се задължават регистрираните по ЗДДС лица да подават отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС - дневник за покупките и дневник за продажбите, за съответния данъчен период заедно със справката-декларация до 14-о число, включително, на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Обстоятелството, че дружеството жалбоподател е регистрирано по ЗДДС лице, се установява по делото, включително от показанията на свидетелката Ч., изцяло оценени с доверие от съда. Също така то не е и спорно между страните, както се посочи по-горе. Следователно жалбоподателят „ЗАЛОЖНА КЪЩА ММ 1 ФИНАНС“ ЕООД е адресат на задължението за подаване на отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС и годен субект на административното нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗДДС, за което е санкциониран с обжалваното НП.

Правилно в наказателното постановление е определен и срокът за изпълнение на задължението за подаване на отчетните регистри за данъчния период 01.05.2022 г. - 31.05.2022 г. Последният съгласно правилото по чл. 87, ал. 2 от ЗДДС съвпада с календарния месец. Срокът е нормативно предвиден и той е до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период. В конкретния случай датата 14.06.2022 г. е била работен ден, поради което

жалбоподателят е могъл правомерно да подаде отчетните регистри и на същата дата, като обоснован се явява изводът на наказващия орган, че това е бил последният ден, до който е следвало да бъде изпълнено задължението за подаването на отчетните регистри. С изтичането на този срок нарушението е било довършено, като датата на извършването му представлява първия ден, следващ изтичането на срока. Кой е този ден обаче не е посочено нито в АУАН, нито в наказателното постановление.

Въпреки гореизложеното съдът счита, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно, поради, което и следва да бъде отменено поради допуснати процесуални нарушения които са съществени, като съображенията на съда за това са следните:

Съдът намира, че са налице основания за отмяна на атакуваното НП поради нарушение на материалния закон и по конкретно на императивната норма на чл. 18 от ЗАНН, според която, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват по отделно за всяко едно от тях.

Безспорно е в теорията и съдената практика, че нарушението по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС е на простото извършване, като съставомерната форма на изпълнителното деяние се състои в бездействие да се изпълни задължението да се подадат в указания в закона срок посочените в правната норма данъчни документи.

В процесния случай задълженията за подаване на справка-декларация и отчетени регистри за един и същи данъчен период нямат самостоятелен и обособен характер, доколкото са функционално предназначени към постигане на една и съща цел - надлежно отчитане пред приходната администрация на данните от значение за законосъобразно формиране на данъчния резултат за съответния едномесечен данъчен период /ДДС за внасяне или ДДС за възстановяване/. Задълженията за подаване на справки-декларации и на отчетни регистри съгласно нарочната законодателна воля /чл. 125, ал. 3 от ЗДДС/ се изпълняват заедно и едновременно, по един и същи начин – по електронен път при условията и реда на ДОПК, като частично изпълнение е технически невъзможно, доколкото е ноторно известно, че електронната платформа на НАП, чрез която се изпълнява задължението по чл. 125, ал. 7 от ЗДДС не допуска отделно подаване и приемане на справка-декларация без отчетни регистри и на отчетни регистри без справка-декларация.

Предвид на горното, подаването на регистри без справка-декларация или справка-декларация без регистри в законоустановения срок представлява едно противоправно бездействие, в нарушение на една материално правна норма, а именно чл. 125, ал. 5 от ЗДДС и води до един и същ противоправен резултат недеклариране на данък, по реда и в срока установен от закона. Именно за това нарушение, под формата на бездействие в санкционната норма на чл. 179, ал. 1 от ЗДДС е предвидена санкция от 500 до 10 000 лв. за юридическите

лица.

От гореизложеното следва, че изпълнението на законовото задължение за подаване на справка-декларация и на отчетни регистри се осъществява чрез едно действие, респективно неизпълнението на това задължение представлява единно деяние под формата на едно противоправно бездействие, за което следва на основание чл. 18 от ЗАНН да се наложи една единна санкция.

Именно горното правило се явява нарушено в процесния случай, доколкото на от показанията на актосъставителя се установява, че е съставил друг акт на наказаня субект за неподаване на справка декларация за същия данъчен период 01.05.2022 г. - 31.05.2022 г.

Същевременно съдът е на становище, че в конкретния казус може да намери приложение и чл. 28 от ЗАНН. В него е предвидено, че за "маловажни случаи" на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно нарушение ще му бъде наложено административно наказание – в случая нарушението е констатирано за първи път. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г., административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на законосъобразност и никога на целесъобразност. Посочва се, че общото понятие на административно нарушение се съдържа в чл. 6 на ЗАНН, като в чл. 28 и чл. 29, ал. 1 от ЗАНН законът си служи още с понятията " маловажни" и "явно маловажни" нарушения, като при извършване на преценка дали са налице основанията на чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като ограничи маловажните нарушения от тези, обхванати от чл. 6 от ЗАНН. В цитираното Тълкувателно решение се приема, че преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. Поради това и настоящият състав ще обсъди тази преценка на административнонаказващият орган.

В конкретния случай, съобразявайки вида на нарушението /формално такова/, както и че е първо по рода си за жалбоподателя и като се взеха предвид степента на засягане на обществените отношения /касае за подаване на празни отчетни регистри/, от осъществяването му не са настъпили вредни последици, съдът намира, че настоящото нарушение може да се приеме като такова с незначителни вредни последици и е следвало наказващият орган да приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Административнонаказващият орган е трябвало да отчете тежестта на извършеното нарушение, която безспорно е ниска, да вземе предвид, че не са извършвани други нарушения от административнонаказаното лице и че отчетните регистри са били празни и не е настъпила вреда за фиска. Трябвало е да съобрази и че законният представител на дружеството е възрастен човек който точно в периода когато е трябвало да се подават отчетните регистри е бил в тежко здравословно

състояние, бил болен от ковид и диабет. В ЗАНН няма легално определение на понятието "маловажен случай", но в случая, предвид препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, следва да намери приложение легалната дефиниция на това понятие, дадена в чл. 93, т. 9 от /НК/ (доколкото разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН препраща към общата част на НК), а именно извършеното административно нарушение, с оглед липсата на вредни последици или незначителността им и с оглед другите смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Настоящият случай е именно такъв, като макар и формално да е осъществен състава на административно нарушение, с оглед посочените по-горе смекчаващи обстоятелства, деянието разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, при което положение налагането на имуществена санкция, макар и в минималния предвиден размер, се явява несъразмерно тежка спрямо степента на обществената опасност на деянието и дееца.

С оглед на гореизложеното, настоящият състав счита, че атакуваното Наказателно постановление № 676137-F667567/15.11.2022 г. на Директор на дирекция "Обслужване" в ТД на НАП – гр. Пловдив, с което на основание чл. 179, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ на „ЗАЛОЖНА КЪЩА ММ 1 ФИНАНС“ ЕООД, ЕИК:206706231, със седалище и адрес на управление: **, представлявано от Е.Н.М. е наложена "Имуществена санкция" в размер на 500 /петстотин/ лв. за извършено административно нарушение по чл. 125, ал. 5 във вр. с ал. 3 от ЗДДС, следва да бъде ОТМЕНЕНО като незаконосъобразно.

Въпреки изхода на делото и на основание чл. 63д от ЗАНН, съдът не следва да се произнася относно разноските по делото, доколкото от страна на жалбоподателя липсват представени доказателства за сторени такива, както и нарочно искане в тази насока.

За горните изводи съдът съобрази всички доказателства по делото.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 676137-F667567/15.11.2022 г. на Директор на дирекция "Обслужване" в ТД на НАП – гр. Пловдив, с което на основание чл. 179, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ на „ЗАЛОЖНА КЪЩА ММ 1 ФИНАНС“ ЕООД, ЕИК:206706231, със седалище и адрес на управление: **, представлявано от Е.Н.М. е наложена "Имуществена санкция" в размер на 500 /петстотин/ лв. за извършено административно нарушение по чл. 125, ал. 5 във вр. с ал. 3 от ЗДДС.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му,

по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____